

Zásady jsou od toho, aby se porušovaly:-)

1. ledna 2019 v 14:17

Kdysi jsem se tu rozepisoval o vadách na mincích a o tom, jak mi nevadí ty výrobní, zatímco druhotné vady, jako odstraněná ouška, takřka nesnáším. Uplynulo asi 15 měsíců a objevila se mince, která s sebou nesla zásadní dilema - setrvat na zásadách a odmítnout nabídku vzácné mince ve velmi pěkném stavu, ovšem s opravenou stopou po oušku, nebo zásadu porušit a získat tak do sbírky kus, který by, i přes uvedenou vadu, patřil k těm nejlepším?

Tou mincí byl kutnohorský tolar Leopolda I. z roku 1695, vyražený za úřadování mincmistra Kryštofa Krahe. Mince patří k těm opravdu vzácnějším. Je to proto, že byla za vlády císaře Leopolda I. ražba hrubé tolarové mince v Čechách několikrát omezená a pokud byly tyto hrubé - obchodní mince - ražené ve větším objemu, pak především v pražské mincovně. Z kutnohorské mincovny za úřadování mincmistra Kryštofa Krahe je rok 1695 dokonce jediným rokem, kdy zde byly tolarové raženy. Podle údajů z práce pánů Čermáka a Skrbka - Mincek království Českého za panování rodu habsburského od roku 1526 (Pardubice 1891-1913, s. 425) se toho roku vyrazilo pouhých 679 kusů tolarů jakosti 14lotové, 9a3/4 kusu z vídeňské hřívny. Tolar byl navíc ve velmi pěkném stavu zachovalosti - snad nejhezčí z těch asi čtyř kusů, které se mi podařilo dohledat v prodejích z posledních cca 20ti let.

Kolik se mohlo z oněch 679 vyražených kusů tolarových mincí zachovat do dnešního dne?! Je potřeba si uvědomit, že mince vysoké hodnoty, jakou byl tolar, nikdo jen tak nezapomněl nebo hned tak někam nezapadla. U této konkrétní mince má zásluhu na jejím dochování skutečnost, že na ní bylo připájené ouško. Nedávno jsem si znovu počítal v knize p. Klímy - Vzpomínky na numismatiku (Cheb 1998), ve které zkušený numismatický matador v jedné z posledních kapitol srovnává "numismatiku dříve a dnes". Zde mimo jiné píše: "*Také stopy po ouškách na hraně mincí se tak odmluvně neposuzovaly, pokud ouška byla odstraněna odborně. ... Vzpomínám, že jsem jednou u Karla Chaury prohlížel vzácný český tolar s větším ouškem a Karel Chaura tehdy poznamenal, že bychom měli být vděční tomu, kdo tento závěs na minci upevnil, protože jinak by se tento vzácný tolar nedochoval do našich časů.*"

K tomu není asi co dodat, snad jen tolik, že u opravdu vzácných mincí není chybou nebo "sběratelskou slabostí" zařadit do sbírky i minci s dobře opravenou stopou po oušku nebo po sponě. Zásady jsou od toho, aby se porušovaly:-) Přestože taková mince už načas přestala být platidlem, aby se stala šperkem a metrologicky je de facto znehodnocená, protože už nemá vlivem zlatnických zásahů autentickou hmotnost, stále je výmluvným dokladem o podobě platidel ve své době.

PS: Schválně - kdo najde na obrázku tu opravu? (neváhejte se podělit v komentáři!) Napovím, že ouško bylo zřejmě široký kruh přiletovaný né na hraně, ale v ploše mince (v opisovém pruhu).

Komentáře:

[\[1\] Karel](#) | [E-mail](#) | [Web](#) | [185.167.211.144 \(185.167.211.144\)](#) | 28. prosince 2019 v 8:50

Pěkná práce, gratuluji. S tím Vondruškou jste mi trochu vyrazil dech, ale tak je to asi i s kdejakou hereckou celebritou. Jsem laik, na opravovanou minci bych sám od sebe nepřišel, kdyby mi na to někdo neupozornil. Ale pokud jste už tolik napověděl, tak bych odhadl, že ouško bylo naletováno v místech nápisu "GER:"